

Beste Wim,

Een tijdje geleden heeft zich een verheugend feit voorgedaan. Als een soort toenaderingspoging van de UB tot het RC, hebben wij zo'n tien kilometer boeken en tijdschriften jouw kant op getransporteerd. Stond dat materiaal tot voor kort in onze magazijnen aan de Broerstraat, nu bevindt het zich onder de rook van het RC, en wel in een als hulpmagazijn ingerichte kelderruimte achter de Centrale Diensten. Wij weten beiden dat de Informatie- en Communicatie Technologie een niet te stuiten ontwikkeling kent en dat er steeds meer elektronische informatie verschijnt. Maar ook de gedrukte informatie blijft toenemen. Per jaar nemen we enkele tienduizenden boeken en zo'n honderdduizend tijdschriftafleveringen (zeg maar een half miljoen nieuwe artikelen!) in onze RUG-collectie op. Een klein deel daarvan komt nu in jouw buurt te staan, want de ca. 60 kilometer boekenplanken in onze UB-magazijnen zijn propvol.

We zullen dat bezit daar bij jou natuurlijk blijven koesteren, ook al behoort het tot de minst geraadpleegde onderdelen van de RUG-collectie. En natuurlijk zullen we zorgen voor een adequate dienstverlening aan de gebruikers. Daar hebben we mooie plannen voor gemaakt die er op neer komen dat we de gevraagde werken zo spoedig mogelijk via de UB aan de gebruikers leveren. Maar stel nou, dat het een keertje mis gaat en dat we een boek of tijdschriftband vergeten op te halen. Kun jij dat dan aan het einde van de werkdag niet even langs komen brengen. Je bent per slot van rekening toch meestal met de auto en de UB ligt min of meer op jouw route naar huis. Dat is veel gemakkelijker en sneller dan dat ik met de fiets op en neer moet rijden. Zeg nou zelf: het is een uitstekende manier om aan onze strategische alliantie concreet vorm te geven.

Hoe we die extra service van jou bekend moeten maken? Wel, daarvoor maken we gebruik van de moderne mogelijkheden die de ICT ons tegenwoordig biedt. Als een gebruiker niet op tijd zijn boek of tijdschrift uit het hulpmagazijn ontvangt, geven we gewoon jouw e-mailadres door en maken de klager er op attent dat een klein mailtje aan jou voldoende is om het gewenste snel naar de UB te laten brengen. Naar het huisadres van de gebruiker mag ook, mits op jouw thuisroute liggend, anders wordt het te gek. Je moet de gebruiker niet te veel verwennen. Op die manier kunnen de twee culturen, waarover je het in je vorige brief aan mij had, worden gecombineerd. Het moderne ICT zorgt er dan dankzij jou voor dat het oude boek snel bij de teleurgestelde gebruiker komt. Aangezien gebruikers altijd tevreden zijn, zul je er geen spijt van krijgen. Wie goed doet, goed ontmoet, dat weten we bij de UB uit ervaring. Afgesproken?

Tenslotte nog iets heel anders. Veel organisaties worden tegenwoordig verzelfstandigd. Wordt het zo langzamerhand niet eens tijd dat wij ons ook verzelfstandigen? Dan geven we aandelen uit. Wij hebben al een hele grote hoeveelheid waardepapieren. Daar neem jij dan wat van over (maar ze moeten wel bij ons in depot blijven). En dan betaal ik jou daarvan weer voor de diensten die jullie ons verlenen op het gebied van systeem- en netwerkbeheer. Als dat allemaal goed loopt en je nog veel meer waardepapieren gaat kopen, koop ik daarvan het RC op. Dan zijn we beiden zelfstandig en hoeven we niet meer bij het College van Bestuur te biecht voor allerlei financiële zaken. Hoe we dat het beste kunnen doen, staat vast wel in een of ander economisch leerboek, bijvoorbeeld dat van Joop Bouma. Daarvan hebben we er hier heel veel in huis, in alle soorten, maten en drukken. Ik zal er eens een paar lenen. Ook afgesproken?

Met vriendelijke groet,

Alex Klugkist